

Ministerstwo Rodziny Pracy i Polityki Społecznej skierowało do konsultacji społecznych projekt nowelizacji ustawy o spółdzielniach socjalnych.

Celem jest ułatwienie zakładania spółdzielni socjalnych przez warunkowe zmniejszenie liczby założycieli z pięciu do trzech osób, jeżeli założycielami spółdzielni socjalnej są osoby fizyczne, z obowiązkiem uzupełnienia w określonym terminie składu członkowskiego – w szczególności o osoby pochodzące z grup zagrożonych wykluczeniem społecznym oraz wprowadzenie nowego profilu spółdzielni socjalnej, o tzw. charakterze usługowym. Projekt ustawy przewiduje również uregulowanie kwestii założenia spółdzielni socjalnej przez osoby o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności. W przypadku zakładania spółdzielni przez te osoby limit osób spoza katalogu osób zagrożonych wykluczeniem społecznym koniecznych do założenia spółdzielni wynosić będzie nie 50% a 70%.

Projekt przewiduje możliwość wsparcia z Funduszu Pracy nie tylko dla osób bezrobotnych czy absolwentów centrum integracji społecznej oraz absolwentów klubów integracji społecznej, ale także dla poszukujących pracy niepozostających w zatrudnieniu w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia w postaci środków na podjęcie działalności w formie spółdzielni socjalnej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanego z podjęciem tej działalności. Dla członków założycieli oraz dla członków przystępujących do już działającej spółdzielni socjalnej przewidziano wzrost wysokości jednorazowego wsparcia do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia. Regulacja przewiduje również wprowadzenie nowego instrumentu wsparcia, które może zostać udzielone spółdzielni socjalnej, do 6-krotności przeciętnego wynagrodzenia na utworzenie miejsca pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia.

Proponuje się również poszerzenie zakresu wsparcia dla podmiotów już istniejących przez umożliwienie ubiegania się o środki na finansowanie kosztów wynagrodzenia na każde utworzone miejsce pracy dla skierowanego bezrobotnego lub skierowanego poszukującego pracy niepozostającego w zatrudnieniu w wieku do 30. roku życia oraz po ukończeniu 50. roku życia, które wypłacane będzie w okresie do 6 miesięcy od dnia zawarcia umowy, w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż kwota minimalnego wynagrodzenia zgodnie z ustawą z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, wypłacane w miesięcznych ratach przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, na każde utworzone miejsce pracy.

Projektowana ustawa zakłada również udzielanie wsparcia z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na podjęcie działalności gospodarczej w ramach spółdzielni socjalnej dla osób niepełnosprawnych, a nie jak dotychczas na wniesienie wkładu do spółdzielni socjalnej, a także środki finansowe na utworzenie miejsca pracy w spółdzielni socjalnej dla skierowanych osób bezrobotnych i poszukujących pracy będących jednocześnie osobami niepełnosprawnymi.

Projekt przewiduje również wzmocnienie roli pracowników spółdzielni nie będących jej członkami, poprzez wskazanie, że spółdzielnia socjalna działa na rzecz reintegracji zawodowej i społecznej nie tylko członków spółdzielni, ale również na rzecz pracowników spółdzielni zagrożonych wykluczeniem, niebędących jej członkami. Projekt przewiduje również wprowadzenie możliwości refundacji składek na ubezpieczenia społeczne oraz części kosztów pracodawcy opłacanych nie tylko za członków, ale również pracowników spółdzielni socjalnej niebędących członkami spółdzielni, a będących osobami zagrożonymi wykluczeniem społecznym, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy.

Zmiany w spółdzielczości socjalnej

Kategoria: Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego

Opublikowano: piątek, 17, marzec 2017 14:02

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1147

Jednocześnie projekt przewiduje możliwość odbycia nieodpłatnych praktyk zawodowych u pracodawcy, w tym spółdzielni socjalnej przez osobę niepełnosprawną realizującą indywidualny program rehabilitacji zawodowej w ramach warsztatu terapii zajęciowej, co miałoby realny wpływ na pogłębienie wiedzy zdobytej podczas terapii w warsztacie przez doskonalenie umiejętności praktycznych na konkretnym stanowisku pracy, a także wykształcenie umiejętności pracy zarówno samodzielnej, jak i w zespole oraz poczucia odpowiedzialności za jakość pracy. W przypadku odbywania praktyki zawodowej przez uczestnika warsztatu koszty uczestnictwa osoby niepełnosprawnej w warsztacie finansowane byłyby w dalszym ciągu w pełnej wysokości.

Źródło: [Rządowe Centrum Legislacji](#)